

הנהגת בקשה וכו' יטאל סוכו

מאן: בן יטאל יוסף גולדברג

① אלהי האלוקים

ואל תעזבני ואל תרחיקני ממך. אז אמר לו האר"י, היה מן הראוי שלא לקבל אותך, בעבור העכוב שנתעכבת מלבוא לפני זה שלשה חדשים, אמנם האפר שהאפרת עליך בזה הלילה הועיל לך שתזכה לזאת החכמה, ולכן אל תירא ואל תחז, שלא אמנע ממך שום דבר של רזי תורה.

ומאותו היום ישב בין החברים, והיה לומד ושוכח. עד שיום אחד הלך הרב עם החברים לטבריה, והשקה לו מים מבארה של מרים, ואז נתקיים תלמודו. ④

אלהי האלוקים

עד שבלילה אחד, בישיבה של הרשב"י אמרו לו, מה לך בארץ טמאה זאת, לך לגליל העליון צפת טובי"ב, ושם תזכה לעלות למעלה יותר גדולה. גם דע לך שימי חייך הם מעטים, ושם תזכה לקבורה. ואת החכם כמהר"ר חיים ויטאל תמשח לנביא וחכם ותחתיך, כי הוא נשמה גדולה, ניצוץ של רבי עקיבא, וגם שאתה תלמידו מגלגול אחר, והרבה תורה לימוד לך, וצריך אותה לשלם לו שכרו וללמוד כל רזין עילאין שאתה שומע.

② אלהי האלוקים

בכתבך לך ים טבריה אל חמי טבריה נהגה הרב נחמן מברסלב וכו' כפי מה שכתבתי לך ביום שני ⑤

בשם הספרים היו לנשואים מלך ר' עקיבא רבו לבנה סג' כי הוא תלמידו וכו' כי זה הוא הסוף ליומי מגולגל מר' עקיבא כי בכל עת סמני רוחם קפץ עם להרוב איהו חכם אפי' מחנקה לפי שפני זוכר' הענין שגילה בזמן קטנה ר' עקיבא ע"ה וכן הוא האמת גם נתן לוי' אחר כי בחינתו נבחר ה"ל חסד גדול ללמוד בפרקי ר"ה והטעם היה לפי שהיה רבו על רבי עקיבא.

③ אלהי האלוקים

ויום אחד אמרו לו תלמידיו, רבינו נר ישראל למה לא יחבר ספר אחד מחכמתו לחאיר עיני זורות הבאים. אמר להם אילו יהיו כל הקנים קולמוסים לא יספיקו לכתוב כל חכמתי, וכשאני פותח פי לומר לכם איזה סוד שבתורה, השפע מתרבה בי כמו נחל שוטף, ואני מבקש כמה מיני תחבולות מהיכן אפתח לכם צינור אחד דק וקטן כדי שתוכלו שאת, שאם ארבה עליכם תפסידו הכל, כמו התינוק הנחנק בגרונו מחמת ריבוי החלב אשר בא לו בפעם אחת. לכן עצתי היא שכל אחד מכם יכתוב מה ששמע ממני, ויהיה לכם לזכרון ולדורות הבאים אחריכם, אמנם לא ניתן רשות לכתוב זולת להרחי"ו ז"ל, שהוא יודע לירד לסוף דעתו, כי הוא ניצוץ מנשמת ר' עקיבא. עם כל זה היה כל אחד מהם כותב מה שהוא שומע מן הרב.

סוף בקשות בביתו של רבי

התוודעות האר"י להרח"ו
ועדין הר"ר חיים ויטאל ז"ל לא היה שם, כי אם בדמשק. ובכל לילה היה האר"י זלה"ה מביא נשמתו, ומדבר עמו, ואומר לו חכם ר' חיים למה לא תבוא ללמוד, הלא תדע שאני באתי בעולם הזה לתקן נשמתך ולמסור לך רזין עילאין אשר לא נתגלו מיום שנברא העולם. ובבוקר היה קם הרחי"ו ומספר הדברים האלו לתלמידיו ולחכמים, ומלעיג, כי היה מחזיק עצמו לחכם ומקובל יותר מהאר"י. והיה עוסק בחיבור אחד שחיבר על ספר הזוהר.

להרח"ו דע כי קלת מחבריו כחננו להם ספרים מה שמעו ממורי זלה"ה וזולתו על שמו וכולם כתבו הדברים בהוספה וגרשון כפי בחינת הכותבים וידיעתן ובהבנתן הניחו מקום למה קושיית לכן אין לשמוך על אותן הספרים ולר"ך להרחיק מהם. ודע כי כל מה שכתבתי כאן הכל שמעתי ממורי זלה"ה לכן כתבתי הכל כחיבור אחד לכך ומה שמעתי מהחברים מהם מורי זלה"ה מה שדרש ויגלה להם קודם שלמדתי עמו הכל ככתבתי נ"כ לבדו וע"ש אמרו ממי טערי זלה"ה :

ויום אחד אמר בלבו, אקומה נא ואלך לפני האר"י ואבקרו חכם הוא כפי השמועה. ויקם וילך לצפת טובי"ב. מיד בבואו הלך אצל האר"י לתהות איך יפרש מאמר אחד בספר הזוהר שהוא בלתי הבנה, והוא כבר היה עומד על בוריו. כיון ששאל הרחי"ו המאמר החזק, אמר לו האר"י ז"ל סודות גדולים הרמוזים באותו מאמר. והיה כשמעו נבהל, וכמעט שלא יצאה נשמתו. ושאל לו עוד על מאמר אחר לידע מה יאמר לו, ופתח הרב כמה פתחים של אורה, עד שנשאר הרחי"ו לפניו כשועל לפני האר"י. אחר כך שאל מאמר אחר, השיב לו הרב ז"ל ואמר לו עד כאן תחום שבת, כי אינך ראוי לשמוע יותר. ואז יצא מלפניו בפחי נפש, ונכנס לביתו ופשט בגדיו ולבש שק והושלך מלא קומתו תוך האפר, והיה מאפיר עצמו בתוך האפר, וצעק ובכה בכיה גדולה, ויתפלל אל ה' שיתנהו לחן ולחסד בעיני הרב שימסור לו סתרי תורה. ובלילה ההוא לן בתענית ושק. ולמחר בא בפני האר"י, ונפל על פניו ונשק ידיו ורגליו, והתחיל לבכות ולהתחנן לפניו, ואמר למען ה' אל תשיבני ריקם מלפניך

⑦ אלהי האלוקים

[כא] מהר"ר חיים ויטאל בישראל גדול
תלמיד בפשט מהרב מהר"ם אלשיך. ומרן מהר"י קארו היה מזהירו בקשנותו של מהר"ח משם המלאך הרובר בו על התורה ועל העבודת והוא היה בן מהר"ר יוסף ויטאל קאלאברים סופר החפילין ונשמתו הייתה גדולה מאד וניקם יותר מכל בני דורו וסיס נגלו סרב ספיד. ומלמד הפהוב כשער בגלגולים זכתי וזכיתי כי כחזיונות מקיפת יד מכח"ו מנחם על מה שאניע לו מקודם יצאתו עד סוף ימיו וכו' ענינו וזכרוננו.

מארי גאריץ PE 88 סקס - סקס

מלבד הרמיע מפאנו שהדפיס רובי תורתו, והרב בעל "באר שבע" הנ"ל, עוד חקים מהר"י סרוק ז"ל תלמידים רבים מחוץ לארץ ישראל, ובין המפורסמים היה גם הרב אברהם ארייריה, שחיה תלמידו בעיר אמשטרדם. וחיבר מהר"א ארייריה ספר שער השמים המבוסס על קבלת מהר"י סרוק ז"ל. ואחריו בא הרב יש"ר מקנדיאה בעל המחבר ספר "מצנף לחכמה", ושם בספרו (במהדורה שהדפיס הוא), הוסיף מתורת מהר"י סרוק ספר "שבר יוסף" (המקביל קצת לדרוש המלבוש המפורסם למהר"י סרוק), וכן הוסיף שם קונטרס בשם "קבלת מהר"י סרוקי" (ובתחילת קונטרס זה כתב: מוהר"ר ישראל סרוק שקיבל פה אל פה מהאליה מוהר"ר יצחק לוריא אשכנזי ז"ל).

אמנם חכמי ארץ ישראל, וכן החכמים שבדור שאח"כ, שכבר זכו לטעום מנופת צוף דבש כתבי תרח"ו הדווקנים, חללו לא ראו נחת מפירוטו תורת האר"י ז"ל בחוץ לארץ בטרם זמנם ולכל זכפין, ובעיקר דלא מו"ר תרח"ו ז"ל חתים עלה. ולכך קבעו חרס שלא לפרסם ולהוציא מחידושי תורת האר"י לחוץ לארץ, וכפי שתיאר הי"ר שלומל באגרותיו אלו בכמה מקומות. וראה מה שחשיב השלייה הקדוש להרב שמואל בן הרב משולם פייביש זלה"ה רבה דפרמיסלען, אשר ביקש אותו לשלוח לו מקצת דברי הכתבים שנתפרסמו בארץ ישראל, ונדפסה תשובתו בהקדמת הספר "נובלות חכמה" להרב יש"ר מקנדיאה, וז"ל: ראשית דבר כתוב בדברי קדשך שאודיע את מעלת כבוד תורתו איזה עניינים מחכמת האר"י ז"ל, והדברים אשר רשם מעלת כבוד תורתו הן הן גוף החכמה, מה אדע אשר לא תדע. אמנם כגון דא צריך אני להודיע, כי יש חרס קדמון מכל החכמים שבארץ ישראל שלא נגלות מחכמת האר"י לחוצה לארץ, ואלו האנשים שהביאו קונטרסים לחוצה לארץ, כחשו וגנבו ומעלו בחרם, אבל הירא את דבר ה' חלילה לו לעבור על החרם הגדול הזה, וטעמם ונימוקם היה שאל יתחלל המתחלל בחכמת האר"י ז"ל שירד לסוף דעתו בעצם החכמה בידיעה ברורה, כי לא יש נמצא עתה בעולם, לא בחוצה לארץ ולא בארץ ישראל. והענין הוא כי היו להרב ז"ל חרבה תלמידים צדיקים חסידים וקדושים, מכל מקום לא ירדו לסוף דעת רבם על הבורר.

גם ראה מ"ש הר"מ פאפר ז"ל בהקדמתו לביאור השירים לשבת ז"ל: וראיתי כי נתפשטו בחוצה לארץ כתיבות שאינם מקובלים ומתוקנים בעיני, ויש ערבוב דברים מהאחרונים בפיהם, ובפרט כי מצאתי כמה כתיבות פירושים על אלו השירים מיוחסים למהר"ר ישראל סרוק ז"ל, שהפירוש הוא בנוי על תוהו על נוסחאות משובשות, מלבד שהדברים מוכיחים שיש בהם כמה סתירות לדברי תרח"ו זלה"ה, מה גם שבספר עץ חיים יש נוסחאות אחרות, אם כן גם פירושם בנוי על יסודות רעועות, עכ"ל הרמ"ף ז"ל. ועל בסיס זה כתב הרמ"ף ז"ל בספר זהר הרקיע (דף כ"ג ע"ד) דאין ללמוד בדרושים אלה כלל, וז"ל: והאמת כפי דרוש ר' ישראל סרוק ז"ל חללו על אדני פו הוטבעו בפירושים, כי י"ד סי' ירדה בעולמות והוא יסוד דחצי מלבוש העליון, אבל אין לי עיון בדרושים הללו, כי כן ציוה תרח"ו בהקדמת עץ חיים שלא נלמוד בדברי שום אדם זולתו, ומצוה לקיים דבריו, ולכן בכל חבורי לא תמצא שאני זוכר שום דרוש, רק דברי קדשו של תרח"ו ז"ל, אבל באתי להראות לך כי לא אמרתי דבר מסברת נפשי כי זה אמת ונכון. ואעיקרא זדינא הראנו מוה"ר יעקב משה הלל שליט"א בכת"י הרב אליהו מני ז"ל וז"ל: קבלתי מהרב היר"א ז"ל שרבינו הרש"י זע"א לא היה לומד בדרוש המלבוש הנוכר, הואיל שאינו מהר"ח

ז"ל, שעל כן לא הזכירו בכל דבריו, וזהו הטעם שלא למדתי אותו מימי, עכ"ל. וראה לעיל (אגרת א' עמוד י"ד הערה 34) שמבואר שם שגם תרח"ו ז"ל קיבל וידע כל הני מילי מעלייתא, אלא שמחמת רוב עומקם של הדברים לא ניתן רשות לכותבם, ולכן העלים דבריו בזה, וכמ"ש בהקדמתו לעץ חיים ז"ל: ואילו באתי לכתוב כל אשר קבלתי ממורי זלה"ה, לא יספיקו כל עורות אילי נביות כמפורסם לקצת ולשומעים בחברתי, אמנם רצוני להעלות על הספר קצת מהקדמות הכרחי מאד מה שהורשיתי לכתוב, ואף גם בקיצור נמרץ כמצ"ץ מן החרכים, עכ"ל.

ואחרי הודענך כל זה, חובה קדושה עלינו לידע ולהודיע על זכר דרוש המלבוש למהר"י סרוק, דאע"ג דנראה מדבריו שאין ללמוד בו, הנה הדברים מוכיחים דתורת אמת היתה בפיהו, תורת האלהי האר"י זע"א, ודרוש המלבוש קדוש יאמר לו. וכל איסור ההגות באלו העניינים הוא לקוצר המשיג, שראה מהר"ח זע"א שאין חבירות מסוגלות להבין דברים אלו באמיתותם, ולכך גזרו תרח"ו זע"א, ולא דיבר מעניינים אלו שמעל לא"י כלום. מה גם שמחמת העתקות בלתי מוסמכות נוספו בדרושים אלו שיבושים, כמ"ש השלי"ה ז"ל במכתבו הנ"ל, ועל ידי כן נתוסף טעם נוסף שלא ללמוד בדרושים אלו המצויים כהיום. והנה בכל דור ודור קמים לישראל ענקי תרוח הבינה והחשכל, והמה לגזול השגתם ועוצם קדושתם בדרים אוכל מתוך פסולת, ומשיגים הטוב הצפון, ולהם כל חמדת ישראל.

28
הנה בקובץ 88 סקס

רבי אפרים זלמן מרגליות (בקצור אודות הפצת קבלת האר"י ז"ל בחוץ לארץ) כתב ובאחבת ז' ובחמלתו על רבותינו שבגולה כי חפץ להודיעם סוד דתו ויקח אחר מגורי האר"י כפיר שמהו וילמד אותם דעת בדברי קבלה למחיה שלחו ד' לתקוני לכולי גולה אילן שעיקרו נטוע בארץ ונופו וחייה אנוס עפ"י הדבור לטלטל לצורך מקומו וגופו קדוש ונורא שמו מוהר"ר ישראל סרוק זלה"ה.

ומש"כ וחייה אנוס עפ"י הדבור, יש שביארוהו חמשה שמצוי בכמה כת"י של ספר שבחי האר"י ז"ל (מוסא פנחן ציון לחג"ר ישעיה הורוויץ ירושלים תש"ט) בערכו של האר"י ז"ל שחמהרש"ל רצה להחרים העוסקים בתורת האר"י ז"ל חדר נודע להאר"י ז"ל ברוח הקודש והוא חשש מקפידת המהרש"ל ושאר חכמי פולין ושדר תלמידו חר"י סרוק והורה לו להשתמש בשמות הקדושים כדי להגיע במהירות בקפיצת חדרך לפולין כדי ליישר ההדורים עם המהרש"ל וזה היתה תחילת הפצת תורת האר"י ז"ל בפולין ע"י חר"י סרוק.

29
מכתב 88 סקס

הגירס עובדי הקמיה דרכא ולמדתם שהאלמוך הם שיחן ריח בין הרבקים עני רבא ברוריה כנח"ל על לבבך על לבבכם בכל לבבך בכל לבבכם עשב בשוך ואבדתם מדהוה הכנף מחיל ארבע מארץ אד רבא כרבי הנח"ל כל הקרא קיש ומדקדק באותיותיה מצענין לו גיהנם שאמר "בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמן אל תקי בפרש אלא בפרש אל תקי בצלמן אלא בצלמת".

30
מכתב 88 סקס

ועתיד להוסיף חללו כלו אומר כבוד על היכלו בגן עדן "בזכות הנותן ריח בין הרבקים של קריאת שמע שהן ששים כדלעיל הוא טעם אמרם ז"ל עין אחד מוששים בגיהנם כי כל ריח וריח בקרב כל ישראל מוסיף עין אחד בעולם ונמצאו הופכים את הקללה לברכה ואם גיהנם כן "קל והומר לכל היצור

ת"ד *אין מצדים היא ד' מאות פרסם על ד' מאות
פרסה ודוא אחד מששים בכוש וכוש אחד מששים בעולם ועולם א' מששים
בגן וכן אחד מששים לעדן ועדן אחד מס' לגיהנם נמצא כל העולם כולו
בכיון קרה לגיהנם

פירוש י"ב יפוסכ על האתר אל כס כ'

לומר שעל זה אמר רז"ל גבי קראת שמע המדקק באותיותיה מצננים לו גיהנם והכותנה שמתפסק לו
הגיהנם לעדן ולהיות שאותיות הדברים הן ששים בדלעיל סימן י"ז ועדן הוא אחד מששים בגיהנם נמצא
שהנתון רוח בין ששים הדברים מהפך כל הגיהנם לששים עדן ומרחיב הגן עדן על הד שותן
לכל היצור שיתורה בטורתן של ישראל